

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
ВЕЋУ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

9. новембар 2007.

На основу чл. 46. ст.2. тач.3., 265. ст.1. и 266. Законика о кривичном поступку а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

ЈУРИШИЋ ИЛИЈЕ, из Тузле, ожењен-отац двоје пунолетне деце, дипломирао на Учитељској школи, а ванредно завршио Филозофски факултет, сада у пензији као бивши радник МУП-а Босне и Херцеговине, војску служио у Школи резервних официра у Билећи, има двојно држављанство: држављанство Босне и Херцеговине и држављанство Хрватске, одликован орденом заслуга за народ и златном плакетом града Тузле, неосуђиван, сада у притвору по решењима Већа за ратне злочине К.и.В.3/04 од 11.05.2007. године и Врховног суда Србије Кр.р.з.2/07 од 09.08.2007. године.

ШТО ЈЕ:

За време оружаних сукоба на простору Босне и Херцеговине – БиХ (бивша република Социјалистичке Федеративне Републике Југославије - СФРЈ), између наоружаних формација Бошњачког, Хрватског и Српског народа који живе у БиХ, те оружаних сукоба између наоружаних формација Бошњачког и Хрватског народа са оружаним формацијама Југословенске Народне Армије – ЈНА (бивше оружане снаге СФРЈ), учинио и то:

Дана 15.05.1992.године, у својству овлашћеног старешине командне оперативне групе, формиране при Центру јавне безбедности као «Оперативни штаб» са овлашћењем издавања наредби свим наоружаним формацијама на подручју Тузле, супротно раније постигнутом споразуму између БиХ и Савезне

Републике Југославије – СРЈ (државе бивших република СФРЈ) о мирном повлачењу ЈНА са територије БиХ на територију СРЈ, у вези ког споразума је Председништво Републике БиХ донело Одлуку бр.02-11-327/92 од 27. априла 1992.године о мирном повлачењу јединица ЈНА са територије Републике БиХ, и с тим у вези, супротно претходно постигнутом споразуму између представника цивилне и војне власти Тузле са командантом касарне ЈНА “Хусињска буна” у Тузли, пуковником Милом Дубајићем, о томе да се 92.моторизована бригада у маршевској колони измести из наведене касарне правцем: Касарна – Скојевска улица – раскрсница Брчанска Малта – Бијељина, уз гаранцију да током измештања колоне ЈНА неће бити нападнута, за коју Одлуку Председништва БиХ и споразуме са гаранцијама је знао, и, кршећи правила Међународног права из чл.19. Женевске Конвенције за побољшање положаја рањеника и болесника у оружаним снагама у рату од 12.08.1949.године (И Женевска Конвенција - која је ратификована од стране ФНРЈ „Сл. лист ФНРЈ“ бр.24/50) и правила из чл.21. и 37. ст.1. Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол И), непосредно издао наредбу за напад на колону ЈНА и тако употребио недозвољен начин борбе забрањен по међународном праву, на тај начин што је смишљено и по унапред, од стране Кризног штаба Председништва СО-е Тузла, припремљеном перфидном плану за напад, око 19,00 часова наведеног дана, у времену док је обављао командну дужност – дежурног старешине у «Оперативном штабу» Центра јавне безбедности Тузле, након пријема наредбе од претпостављеног старешине Мехмеда («Меше») Бајрића – начелника Станице јавне безбедности Тузле, путем радио-везе свим припадницима Територијалне одбране, „Патриотске лиге“ и Служби јавне безбедности Тузла, који су по припремљеном плану били распоређени у борбеној готовости за напад на положајима у оближњим зградама, улицама и уређеним заклонима на правцу кретања маршевске колоне ЈНА, издао наредбу за отварање ватре из свог расположивог оружја по средишњем делу колоне у тренутку док је иста мирно, поштујући Одлуку Председништва БиХ и постигнути споразум, пролазила кроз Скојевску улицу и раскрсницу Брчанска Малта, а на основу које наредбе су распоређени снајперисти прво пуцали и убијали возаче војних возила, тако заустављали возила и њима блокирали даљи пролаз одобреним правцем измештања, потом пуцали и убијали војнике превожене тим возилима без спремности за борбу и пружање отпора, и на крају том приликом напали и уништили видно и прописно обележена санитарска војна возила, те убили и ранили један број војно-санитетског особља, којом приликом су лишена живота најмање 92 припадника ЈНА и то:

Божановић (Анђелка) Ристо, Благојевић (Сима) Војо, из Бос.Петровог села, рођ.10.10.1959.године, Благојевић (Драга) Војо, из Лопара, рођ.16.02.1949.године, Богдановић (Пера) Владимир, Божић (Данила) Мирослав, Божић (Илије) Гордан, из Комара – Лукавац, рођ.23.11.1964.године, Васић (Живана) Душко,

Васић (Ненада) Јово, из Тузле, рођ.10.03.1953.године, Вујановић (Љубомира) Цвијетин, из Пожарнице, рођ.17.06.1966.године, Вукојевић (Анђелка) Саво, из Лукавца, рођ.20.01.1965.године, Гавриловић (Радивоја) Перо, из Црног блата, Гаврић (Јована) Жарко, из Кртова, Гајић Ненад, Годановић (Жарка) Крста, из Сижја, Гогановић (Жарка) Васкрсије, из Лукавца, рођ.02.05.1937.године, Давидовић (Николе) Божо, из Видуше – Какањ, рођ.07.01.1973.године, Дангубић Жељко, Деспотовић (Петра) Славко, из Бос.Петровог села, Ћокић Јован, Ћумић (Дмитра) Миланко, из Петровца, рођ.1942.године, Ћумић Драган, Ћурановић (Сава) Роберт, из Комара – Лукавац, Ћурић (Душана) Раде из Дубнице, Ћурић (Душана) Рајко, из Дубнице, Ћурић (Илије) Живко, из Црног блата, рођ.04.07.1968. године, Ћурић (Марка) Зоран, из Црног блата, рођ.05.07.1961. године, Ћурић (Марка) Миленко, из Црног блата, рођ.25.03.1963. године, Ћурић (Милана) Марко, из Црног блата, рођ.23.02.1936.године, Ћурић (Марка) Живко, из Црног блата, Живковић Тришко, Зец (Бранислава) Драженко, из Приједора, Икић (Цвијетина) Миро, из Дубнице, Икић (Цвијетина) Перо, Илић (Стеве) Владо, из Тиње – Сребреник, рођ.09.10.1952.године, Илић (Радована) Бошко, из Бријеснице – Лукавац, рођ.08.07.1970.године, Јањић (Љуба) Драго, из Колимера – Тузла, рођ.10.10.1956.године, Јефтић Максим, Јовић Миленко, из Лопара, Јовановић (Живана) Душко, из Пожарнице, рођ.07.05.1973.године, Јовичић (Милорада) Мирослав, из Пурачића – Лукавац, рођ.22.04.1968.године, Јокић (Ника) Горан, из Офенбаха – Немачка, рођ.08.11.1972.године, Јосиповић (Крста) Младен, из Лукавца, рођ.27.07.1965.године, Јурковић (Марка) Зоран, из Тузле, рођ.24.11.1962.године, Кулишић (Васа) Милан, из Сижја – Лукавац, рођ.12.04.1946.године, Лазић (Јована) Ранко, из Тузле, рођ.29.09.1973.године, Латковић (Марка) Слободан, из Петровца, рођ.19.08.1973.године, Лопатко (Данила) Мирослав, из Прњавора, рођ.29.09.1972.године, Лукић (Милорада) Саво, из Дубнице, Лукић (Милана) Илија, из Кртова – Лукавац, рођ.28.06.1964.године, Љубојевић (Станимира) Ћорђије, из Ковачице – Тузла, рођ.02.09.1962.године, Максимовић (Милана) Јово, из Дубнице, Марковић (Цвијетина) Стојко, из Возуће – Завидовићи, рођ.26.03.1962.године, Марковић Ранко, из Возуће – Завидовићи, Мекић (Миленка) Драган, из Земуна, рођ.08.09.1959.године, Мекић Зоран, Мићановић (Мића) Владимир, из Тузле, рођ.29.08.1968.године, Митровић (Сима) Српко, из Дубнице, Михајловић (Радована) Зоран, из Бос.Петровог села, Михајловић (Радована) Милан, из Бос.Петровог села, Модраковић (Трипуна) Радован, из Криваче – Живинице, Модраковић Радивоје, из Живинице, Модраковић Радомир, Мркоњић (Ранка) Бранко, из Смолуће – Лукавац, Мркоњић (Ранка) Ранко, из Сижја, рођ.17.05.1948.године, Мркоњић Стојан, из Лукавца, Милошевић (Н) из Пожаревца, Недић (Васкрсија) Милан, из Сижја, рођ.16.02.1956.године, Недић (Неда) Радо, из Смолуће, рођ.13.08.1955.године, Негић Драган, Остојић (Јанка) Милорад, из Потпеће – Сребреник, рођ.21.05.1954.године, Панић Бранислав, из Илијаша, Перић (Ћорђија) Остоја, из Смолуће, рођ.18.02.1969.године, Петровић (Сретка) Боро, из Кртова, рођ.03.06.1971.године, Поповић (Радивоја) Неђо, из

Калесије, рођ.29.11.1954.године, Савић (Бранка) Миленко, из Пожарнице, рођ.13.10.1959.године, Сорајић (Бранка) Божидар, из Љубиње, рођ.10.12.1973. године, Стојановић Бранко, из Дубнице, Стојановић (Бранка) Сретен, из Дубнице – Калесија, рођ.1955.године, Стојановић (Василија) Чедо, из Дубнице – Тузла, Тадић (Милорада) Боро, из Кртова, рођ.25.04.1964.године, Тодић (Јова) Раде, из Сребреника, рођ.03.10.1970.године, Тодоровић (Душана) Драган, из Кртова, рођ.07.02.1964.године, Тодоровић (Луке) Радомир, из Кртова, рођ.23.09.1954. године, Тодоровић (Митра) Војко, из Пожарнице, рођ.31.01.1943. године, Трифуновић (Цвијетина) Милован, из Шпионице – Сребреник, Тубић (Стојана) Стево, Тубић (Јанка) Милорад, из Бријеснице, Тубић (Јована) Јеленко, из Сижја, рођ.22.04.1953.године, Цвјетковић (Милана) Живорад, из Смолуће, рођ.1970.године, Цвјетковић (Мирка) Данило, из Потпећа - Сребреник, рођ.1972.године, Цвјетковић Зоран из Београда, Џолић (Нике) Јован, из Јајца, рођ.07.07.1971.године, најмање 33 припадника ЈНА ранили и то:

Бабуновић (Илије) Цвијана, из Бијељине, Вукојевић (Анђелка) Зорана, из Кртова, Вукумирица (Јована) Миодрага из Београда, Драгић (Илије) Ненада из Зворника, Ђурић (Бранка) Бора, из Василевца, Илић (Стеве) Горана, из Врањева, Јосиповић (Душана) Доброслава, из Сижја, Јовић (Душана) Бранка, из Бијељине, Крстић (Симе) Радована, из Бијељине, Кулишић (Цвијетина) Бранислава, из Добоја, Кулишић (Драгомира) Татомира, из Сижја, Лукић (Пера) Мирка, из Сижја, Љубојевић (Ђорђа) Благоја, из Бијељине, Марјановић Горана, Марковић (Саве) Зорана, из Кртова, Мандић (Драгољуба) Томислава из Београда, Михајловић (Милоша) Војислава, из Кртова, Михајловић (Милоша) Данка, из Сижја, Мркоњић (Младена) Ратка, из Сижја, Новаковић (Новака) Славко из Јање, Пантић (Јована) Стојана, из Бијељине, Пајкић (Жарка) Рада, из Мичијевића, Пајић (Станимира) Љуба из Бијељине, Радић (Петра) Слободана, из Кртова, Сарафијановић (Милоша) Жељка, из Ступара, Сарафијановић (Војислава) Милутина, из Кртова, Стевановић (Чедомира) Радана из Бијељине, Симић (Ратка) Бранка, из Сижја, Тодоровић (Душана) Зорана, из Кртова, Тодоровић (Војислава) Озренка, из Кртова, Тешић (Ненада) Љуба, из Бијељине, Трипуновић (Стојана) Видака, из Ступара и Ћосић (Душана) Миладина, из Ступара, и уништили већи број војних и санитетских војних возила,

- чиме је учинио кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл. 148. ст.2. у вези ст.1. КЗ СФРЈ.

Стога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду закаже и одржи главни јавни претрес, на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине из Београда;
2. Оштећене
3. Окривљеног Јуришић Илију
4. Браниоце окривљеног
5. Сведоке
6. Да се на главном претресу као доказ прочитају:
 - изјаве оштећених и сведока
 - писана документа и одлуке
 - записници о идентификацији посмртних остатака
 - записници о ексхумацији извршеној на дечијем гробљу Трновац у Тузли од 07. до 30.04.2004.године од стране Окружног тужилаштва у Бијељини
 - решења, потврде, уверења и изводе из матичне књиге умрлих за погинуле
 - «списак погинулих припадника ЈНА из ВП 7954 Тузла у колони 15.05.1992.године у Скојевској улици – Тузла», «списак убијених и несталих припадника ЈНА Тузланске колоне» без ознаке о састављачу списка, писмено под ознаком «И-1529 од 07.02.2001.године – Тузла, 15.05.1992.године» у коме у тачки 1. се наводе имена и адресе погинулих, а у тачки 1/а имена и адресе рањених, извештај Комитета за прикупљање о извршеним ратним злочинима против човечности и међународног права 02 бр.165/96-2 од 13.03.1996.године са списком погинулих, фотокопија писма у којој се наводи погибија Гајић Ненада;
7. Да се изврши увид у следеће доказе:
 - скицу лица места и правца кретања маршевске колоне у Тузли урађену од сведока Абдулах Манца 06.07.2001.године, скицу карте Тузле са уцртаним правцем извлачења колоне ЈНА из Тузле,
 - уредбу са законском снагом о одбрани «Сл.гл.Р БиХ» бр.4/92,
 - у књигу Желимира Млађеновића под насловом «Од оазе мира до муслиманске Тузле» и
 - шему унутрашње организације и руковођења у Станици јавне безбједности

Тузле;

8. Да се на главном претресу као доказ прикажу снимци напада на маршевску колону ЈНА приликом извлачења из Тузле на дан 15.05.1992.године снимљене од различитих аутора, а означене у Тужилаштву за ратне злочине, које у прилогу достављам.

Да се по завршеном главном претресу окривљени Јуришић Илија огласи кривим, осуди на казну по закону као и да се обавезе да плати трошкове кривичног поступка.

Да се по основу чл.269. ст.2. Законика о кривичном поступку против окривљеног Јуришић Илије ПРОДУЖИ ПРИТВОР на темељу разлога предвиђених у чл.142. ст.2. тач.1. и 5. ЗКП.

О б р а з л о ж е њ е

Против окривљеног Јуришић Илије, из Тузле спроведена је истрага од стране истражног судије Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду, у правцу кривичног дела употреба недозвољених средстава борбе из чл.148. ст.2. у вези ст.1. КЗ СФРЈ.

У поступку истраге прибављени су бројни писмени докази и саслушан већи број оштећених у својству сведока као и сведока. Сви ови прикупљени докази омогућили су да се утврди стање ствари из кога несумњиво произилази да је окривљени Јуришић Илија извршио кривично дело које му је овом оптужницом стављено на терет.

Наиме, према писаном документу под називом «Хронологија важнијих догађаја у Босни и Херцеговини» у коме је забележен велики број оружаних сукоба у почетку 1992.године, а пре критичног догађаја који се збио у Тузли на дан 15.05.1992.године. Да је у то време постојало оружаних сукоба на територији Босне и Херцеговине казује и документ под називом «Директива о одбрани суверенитета и независности Републике Босне и Херцеговине» издата од Штаба ТО БиХ од 23.04.1992.године. Оружане сукобе на територији Босне и Херцеговине наводи и Предсједништво Скупштине Општине Тузла у свом извештају о раду за период јануар 1992. – април 1993.година, посебно на странама 8. до 14. извештаја.

Оружани сукоби на територији Босне и Херцеговине започети су и пре дана проглашења независности ове Републике, првенствено између Муслиманског (Бошњачког), Хрватског и Српског народа који живе на територији ове Републике, а посебно интензивирани проглашењем независности 03. марта

1992.године.

Република Босна и Херцеговина пре проглашења своје независности била је једна од република Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (СФРЈ). СФРЈ је на целој својој територији (територији свих република) имала распоређене оружане снаге са јединственим називом Југословенска Народна Армија (ЈНА).

По проглашењу самосталности Републике Босне и Херцеговине дошло је и до оружаних сукоба између наоружаних формација Бошњачког и Хрватског народа са једне стране, и Југословенске Народне Армије са друге. Оружани сукоби су се манифестовали у највећем броју случајева нападом на касарне ЈНА лоциране на територији Босне и Херцеговине.

Оружани сукоб између Бошњачког и Хрватског народа са једне стране и ЈНА са друге стране, према Женевским Конвенцијама спада у међународни оружани сукоб.

Након проглашења независности Босне и Херцеговине 03. марта 1992.године проглашена је и Савезна Република Југославија (СРЈ) у којој су остале заједно две републике бивше СФРЈ (Република Србија и Република Црна Гора).

Између представника Републике Босне и Херцеговине и Савезне Републике Југославије уследио је споразум о мирном повлачењу и измештању Југословенске Народне Армије са територије БиХ на територију СРЈ. У том циљу Председништво Републике Босне и Херцеговине донело је Одлуку од 27.04.1992.године бр.02-11-327/92. У спровођењу Одлуке Председништва БиХ од стране Министарства за народну одбрану и од стране МУП-а БиХ издата су одговарајућа наређења бр.02/145-1 и бр.10-70 од 29.04.1992.године.

Споразумом између Републике БиХ и СРЈ крајњи датум за измештање ЈНА са територије БиХ утврђен је 19.05.1992.године.

У граду Тузли налазила се касарна ЈНА која је носила назив «Хусинска буна», а чији је командант касарне био потпуковник Дубајић Миле. Потпуковник Дубајић неколико дана пре 15.05.1992.године као и на сам тај дан, водио је преговоре са представницима цивилне и војне власти у Тузли о мирном измештању ЈНА из ове касарне. Преговори су вођени између Бешлагић Селима, Председника Председништва Скупштине Општине Тузла и Председника Кризног штаба Председништва, Делибеговић Енвера, команданта Штаба ТО Тузла и Бајрић Мехмеда зв. «Меша», начелника Станице јавне безбедности Тузла са једне стране, те потпуковника Дубајића са друге. У споразуму ових страна, као дан измештања одређен је 15.05.1992.године. Од стране представника цивилне и војне власти Тузла потпуковнику Дубајићу је

гарантовано мирно измештање ЈНА из касарне «Хусинска буна» правцем: Касарна – Скојевска улица – раскрсница Брчанска Малта – Бијељина.

Одмах по отпочињању преговора о измештању ЈНА из касарне «Хусинска буна», Кризни штаб Предсједништва СО-е Тузла вршио је убрзане припреме на војном запоседању одобреног правца измештања. Припреме и војно запоседање објеката и уређених заклона на правцу измештања нарочито је интензивирано у току дана 15.05.1992.године. На Кризном штабу припремљен је перфидан план да се, супротно постигнутом споразуму и датој гаранцији, колона ЈНА нападне и зароби већи број њених припадника, материјално-техничких средстава, наоружања и опреме. У овом циљу Кризни штаб је формирао оперативну групу старешина и Оперативни Штаб у Станици јавне безбедности у Тузли којима је поверена јединствена команда, у наводној одбрани града, над припадницима Територијалне одбране ткзв. «Патриотске лиге» и припадницима МУП-а. Између Оперативног Штаба и припадника свих јединица на терену успостављена је и одржавана непрекидна радио-веза.

Окривљени Јуришић Илија био је припадник резервног састава полиције МУП-а Републике БиХ од 06.04.1992.године и као високи старешина у ранијој Служби Државне безбедности, ангажован је на пословима командног кадра у Оперативном Штабу Службе јавне безбедности у Тузли. У Оперативном Штабу у сваком тренутку било је више лица са разним надлежностима од којих је један био главни. Он се звао дежурни Оперативног центра. Својство дежурног Оперативног центра са овлашћењима издавања наредби имао је и окривљени Јуришић Илија.

Дана 15.05.1992.године, окривљени Јуришић Илија у Оперативном Штабу, примио је дужност у 14,00 часова. Тада је од свог претходника упознат, а и лично се уверио да је у првом покушају изласка маршевске колоне ЈНА из касарне овој забрањен пролаз и враћена у касарну. Окривљени Јуришић је након тога такође био упознат да је његов претпостављени старешина, начелник Станице јавне безбедности Бајрић Мехмед зв. «Меша» и друга лица отишли у касарну на додатне преговоре са потпуковником Дубајић.

Враћање маршевске колоне ЈНА уследило је у циљу пуне реализације перфидног плана Кризног штаба. Време до 19,00 часова коришћено је на потпуном запречавању других праваца и пуном војном запоседању правца измештања. Реализацију перфидног плана имао је извршити Оперативни Штаб и распоређене јединице ТО, «Патриотске лиге» и Службе јавне безбедности.

Маршевска колона ЈНА из касарне «Хусинска буна» полази у измештање одобреним правцем у 19,00 часова. На челу колоне налази се једно полицијско возило Службе јавне безбедности Тузла, у другом возилу потпуковник Дубајић

Миле са једним представником ТО Тузла. Првом делу колоне припадници ТО, «Патриотске лиге» и Службе јавне безбедности, распоређени на одобреном правцу измештања, не спречавају излазак. У Оперативном Штабу Станице јавне безбедности у Тузли, удаљеној од одобреног правца измештања неколико стотина метара, налазе се Ц.З. као и још једно НН лице, две девојке снајперисте и дежурни окривљени Јуришић Илија.

Недуго по кретању маршевске колоне ЈНА из касарне, у Оперативни Штаб долази Мехмед Бајрић зв. «Меша» и тражи од окривљеног Јуришић Илије да тада изда наредбу за напад на колону. Очигледно је да је Бајрић располагао информацијом да је први део колоне ЈНА, у ком делу су се налазили представници полиције и ТО Тузла, и били «наводна гаранција» да неће бити напада на колону, тада већ изашао из Тузле.

Окривљени Јуришић Илија по добијању захтева за издавање наредбе за напад од свог претпостављеног старешине Бајрића, узима микрофон и преко успостављене радио-везе издаје наредбу за отварање ватре на маршевску колону ЈНА. У тренутку издате наредбе средишњи део маршевске колоне налазио се у Скојевској улици и раскрсници Брчанска Малта. У овом делу колоне налазило се и неколико војних санитарских возила видно и прописно обележених. У другим војним возилима као и у санитарским возилима превозио се већи број војника ЈНА и санитарског особља без спремности за борбу и одбрану и не очекујући напад. Маршевска колона ЈНА у потпуности је поштовала Одлуку Предсједништва БиХ о мирном измештању ЈНА са територије БиХ и постигнути споразум и дате гаранције између војних и цивилних власти у Тузли са потпуковником Дубајићем.

Окривљени Јуришић Илија знао је за садржај Одлуке Предсједништва Републике Босне и Херцеговине и за постигнуте споразуме и дате гаранције са потпуковником Дубајићем. Међутим, поступајући по унапред смишљеном и перфидном плану, супротно одредбама из чл.19. И Женевске Конвенције и супротно одредбама из чл.21. и 37. ст.1. Протокола И, издао је наредбу за напад на маршевску колону ЈНА и тако употребио недозвољени начин борбе изричито забрањен по међународном праву. Приликом издавања наредбе окривљени Јуришић ни на који начин у наредби није искључио напад и на санитарска војна возила, а знао је да 92.мтбр у свом саставу има и санитарски вод.

Да је напад био унапред перфидно припремљен казују докази о самом начину и току одвијања напада. Напад је започео тако што су прво убијани возачи возила те тако иста заустављана. Возила ЈНА су заустављана и тако што су на коловоз, куда су се кретала, од стране припадника нападача изненада извлачене повезане нагазне мине. Заустављена возила запретила су даљи пролаз и

измештање одобреним правцем. Када су војници ЈНА, који су превожени заустављеним возилима, почели искакати из возила, на њих је отворана ватра, том приликом је велики број лишен живота или пак рањен. Идентичан ток напада био је и на видно обележена санитарска војна возила.

Током напада убијена су најмање 92 припадника ЈНА док су најмање 33 припадника рањена. Лични подаци за убијене и рањене војнике ЈНА појединачно су наведени у диспозитиву ове оптужнице.

Правно ценећи утврђено стање ствари у поступку истраге основано се да закључити да у радњи окривљеног Јуришић Илије стоје сва битна обележја кривичног дела употреба недозвољених средстава борбе из чл.148. ст.2. у вези ст.1. КЗ СФРЈ.

Окривљени је био свестан свога дела и хтео је његово извршење – које стање воље и свести окривљеног, чини облик виности – директни умишљај.

У својој одбрани окривљени Јуришић је признао своја својства и овлашћења у Оперативном Штабу, чин издавања наредбе али је истакао да је наредбу издао по захтеву свог претпостављеног старешине и након што је добио обавештење да је колона ЈНА напала на град Тузлу.

Одбрана окривљеног Јуришића је неоснована, јер доведена у везу са прикупљеним доказима показује се као неистинита. Наиме, напада војника ЈНА из маршевске колоне није уопште било, јер на страни нападача није било никаквих последица (материјалних или у живој сили). Такође, и сам окривљени у својој одбрани тврди да је пре издате наредбе чуо неколико појединачних пуцњева и рафала и да у вези с тим није тражио извештаје са терена од командира јединица које је и по имену познавао. По окончању напада окривљени Јуришић није тражио да му се као дежурном у Оперативном Штабу доставе извештаји са терена нити је пак сам у књизи догађаја навео било коју чињеницу у вези са нападом, уништеним возилима, погинулим и рањеним војницима ЈНА. Дакле, понашање окривљеног Јуришића, који је критичном приликом «одрадио» две смене, ни у чему не указује да је био изненађен развојем догађаја, те све упућује да је деловао у склопу унапред смишљеног и разрађеног перфидног плана за напад на колону ЈНА. Овакав закључак у свему потврђује «Извештај о раду Председништва Скупштине Општине Тузла за период јануар 1992. – април 1993.година».

Како на страни окривљеног нисам нашао околности које би искључиле кривичну одговорност, то предлажем да Веће за ратне злочине Окружног суда у Београду окривљеног огласе кривим, осуди на казну по закону као и да га обавезе да плати трошкове кривичног поступка.

Имајући у виду да је окривљени Јуришић Илија са пребивалиштем у другој држави, да има двојно држављанство, држављанство Републике Босне и Херцеговине и држављанство Републике Хрватске, да је за кривично дело употреба недозвољених средстава борбе из чл.148. ст.2. у вези ст.1. КЗ СФРЈ запрећена казна затвора више од 10 година, да је у извршењу кривичног дела убијено најмање 92 припадника ЈНА, да је најмање рањено 33, те уништен већи број војних и санитетских војних возила, то сматрам оправданим да се по основу одредби из чл.142. ст.2. тач.1. и 5., а сходно одредбама из чл.269. Законика о кривичном поступку, према окривљеног Јуришић Илији продужи притвор.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић